

ת"פ 13378/04/14 - מדינת ישראל נגד זוהיר אבו רמשה

בית משפט השלום בבאר שבע

31 מרץ 2015

ת"פ 13378-04-14 מדינת ישראל נ' אבו רמשה
13371-04-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד אליהוא
נגד
הנאשמים
זוהיר אבו רמשה
ע"י עו"ד און

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בשתי עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן ושתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע.

עפ"י האמור בעובדות האישום הראשון ביום 04.11.13 בתחנת הדלק אלונת בכניסה לישוב שגב שלום, מקום בו עבד הנאשם, זה פנה לסוכן המשטרה עדי חממי ואמר לו כי במידה וירצה לרכוש ממנו פלטות סמים מסוג חשיש בעלות של 4,000 ₪ לכל פלטה שיפנה אליו.

בתאריך 05.11.13 התקשר הסוכן לנאשם ותיאם איתו מפגש לצורך רכישת פלטת חשיש ולאחר מספר שיחות טלפון בסמוך לשעה 20:00 התקשר הנאשם לסוכן ותיאם עמו שיגיע לתחנת הדלק לצורך ביצוע עסקת הסמים האמורה.

במעמד האמור קשר הנאשם קשר עם אבו מערוך סאלח (להלן: "סאלח") למכור לסוכן פלטת סמים מסוג חשיש. במסגרת הקשר לאחר שהסוכן הגיע ברכבו לתחנת הדלק, התיישב הנאשם ברכב ואמר כי סאלח יגיע עם הסמים עוד כ-5 דקות. כך גם ביקש כי הסוכן יעשה סיבוב עם הרכב עד להגעתו של סאלח. בהמשך לאחר שחזרו לתחנת הדלק יצא הנאשם מרכבו של הסוכן, פגש בסאלח, אשר המתין בסמיכות למקום והעביר לנאשם פלטת חשיש במשקל 97.7 גרם, אותו הכניס מתחת למעיל שלבש. הנאשם נכנס לרכבו של הסוכן, מסר לו את הפלטה ובתמורה לכך קיבל מהסוכן, 4,000 ₪.

עפ"י האמור באישום השני, ביום 12.11.13, הגיע סוכן לתחנת הדלק, שם פגש את הנאשם אשר אמר לו שאם ירצה לקנות שוב פלטת חשיש שיתן לו התראה של יומיים. בהמשך לאמור לעיל, ביום 17.11.13 התקשר הנאשם לסוכן והשניים סיכמו כי הנאשם יבדוק ביצוע מכירת פלטת חשיש נוספת. ביום 18.11.13 לאחר מספר שיחות טלפון שנערכו

בין הסוכן לנאשם תיאם הסוכן עם הנאשם כי זה יתווך במכירה של פלטת חשיש בעלות של 4,200 ש"ח. בהתאם לאמור, אסף הסוכן במונית בה נהג את הנאשם בסמוך למתחם ביג. הנאשם הכווין את הסוכן לשוב שגב שלום וכאשר הגיעו למקום הורה לסוכן לעצור מאחורי רכב טיוטה שעמדה בסמיכות. הנאשם ירד מהמונית, ניגש לרכב הטיוטה וכעבור מספר דקות שב כשבדיו פלטת סמים מסוג חשיש במשקל 90 גרם. תמורתה קיבל 4,200 ₪.

תסקיר שירות המבחן.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בן 25, נשוי, מתגורר עם אשתו בשגב שלום ועובד במפעל עוף עוז מזה כחצי שנה. משפחה מונה זוג הורים, 10 אחים, בטווח הגילאים 14-37. הנאשם שלל שימוש בחומרים משנה תודעה וכן התרועעות בחברה שולית והתמכרותית. מבדיקות השתן עולה כי גם אין שרידי סם בגופו.

מידע שהגיע משירות המבחן לנוער מלמד כי זה טופל על ידם במהלך שנת 2010 בגין עבירה של תקיפה בה היה מעורב עוד אחד מאחיו. התרשמות השירות הייתה ממשפחה נורמטיבית ומשכילה וכי תפקודו של הנאשם במערכת הלימודית היה תקין בפן הלימודי, ההתנהגותי והחברתי. כן עולה כי זה הביע מוטיבציה להשתלב בלימודים אקדמאיים. במהלך הקשר עם שירות המבחן זה שיתף פעולה באופן מלא והקפיד על שמירת התנאים המגבילים בהם היה נתון.

ביחס לעבירות המתוארות בכתב האישום זה ציין כי על רקע חתונתו לקח הלוואות שונות מהבנק וכי רצה להרוויח כסף בדרכים קלות ועל כן החליט למכור את הסמים. הנאשם התקשה לבחון מדוע בחר באפיק זה ולא באפיקים חלופיים. ציין כי מצטער על המעשים על רקע האכזבה של בני משפחתו. התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להתחבר לחומרת העבירה ועסוק במחירים האישיים הנלווים לביצוע העבירה. בבחינת גורמי סיכוי נלקחו בחשבון משפחתו התומכת שהקנתה לו מערכת ערכים נורמטיבית, תפקוד תקין בלימודים, רצף תעסוקתי וכן שאיפות לקידום עצמי והגעה להישגים. מבחינת גורמי סיכון נלקחו המניעים שעמדו בבסיס הסתבכותו וכך גם חוסר יכולתו לבחון לעומק את הבעייתיות בהתנהלותו לצד חוסר רצון להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן ממליץ על ענישה מוחשית שתחדד לו את השלכות מעשיו וכי במידה ויוטל עליו מאסר זה ירוצה בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה למעורבותו העמוקה של הנאשם בביצוע עסקאות ולכך שאין המדובר בחוליה שולית אלא מתווך שבלעדיו העסקאות לא היו יוצאות אל הפועל והפנתה לכמויות הסם הגדולות יחסית וכך גם לסכומי הכסף שאינם מבוטלים. זו עתרה למתחם הנע בין 6 ל-12 חודשים בגין כל אישום, מתחם אשר משכלל את נסיבותיו של תיק זה. לדידא, היותו של הנאשם צעיר ללא עבר משמעותי מצדיקה קביעת עונשו בגדרי המתחם ברף הנמוך אך אינה מצדיקה המנעות ממאסר של ממש. המלצתו הסופית של שירות המבחן אינה הולמת את האמור בגוף התסקיר שכן חרף הנתונים האובייקטיביים שפועלים לזכותו של הנאשם זה אינו נרתם לכל מסגרת טיפולית.

ב"כ הנאשם העידה תחילה במסגרת ראיותיה לעונש את אחותו של הנאשם אשר עובדת במועצה המקומית שגב שלום וציינה את ההלם שאחז בה ובמשפחתה לאחר שקיבלו את ההודעה על מעורבותו של הנאשם בעבירה של סחר בסמים.

הם משפחה נורמטיבית וכולם החליטו להירתם ולסייע לנאשם לאחר שהתגלתה מעורבותו.

ב"כ הנאשם עותרת לאמץ את המלצת שירות מבחן כך שהנאשם ירצה 6 חודשים בדרך של עבודות שירות ללא ניכוי תקופת מעצרו המגיעה לכדי 3 חודשים. כתב האישום תוקן לא בכדי שכן מלכתחילה מעורבותו של הנאשם גילמה עבירות תיווך ולא סכר. הנאשם לא מחזיק את הסמים אצלו ולא בכדי ביקש התראה של יומיים בטרם יוכל לדאוג לביצוע של עסקת הסמים. נתון זה יחד עם אינדיקציות נוספות מלמד כי מעורבותו של הנאשם לעולם הסמים שולית ובוודאי אינה כפי שמבקשת להציג המאשימה. לדבריה הקשר בין הנאשם לסוכן נרקם במשך מספר רב של פגישות שכלל לא מצאו ביטוי בחומר החקירה, במהלכן רכש הסוכן את אמונו של הנאשם והדיח אותו לביצוע עסקאות. כבר במהלך חקירתו השנייה במשטרה הנאשם הודה, סיפר על חלקו בעסקה ויתרה מכך, אף הפליל אחרים. נטילת אחריות זו באה לידי ביטוי גם בהודאתו בבית המשפט שיש בה כדי לחסוך זמן שיפוטי יקר. הנאשם היה תקופה ארוכה במעצר בית במהלכו ערך חשבון נפש. הנאשם חזר לעבוד, התחתן ומעמדו כאדם נשוי מחזק את המסקנה כי זה לא יסתבך בפלילים בעתיד. בפרק הזמן שבין האישום השני, השלישי הנאשם לא ניסה למכור לסוכן דבר ולא יצר עמו קשר. התסקיר במהותו הינו חיובי ומסביר מדוע עונש מאסר בפועל יגרום לנאשם נזק רב. חלף פרק זמן משמעותי מאז ביצוע העבירות בסוף שנת 2013 בהן לא הסתבך הנאשם פעם נוספת בפלילים. הנאשם מצדו, ציין כי הבין את הטעות שעשה, הביע חרטה על מעשיו ועל כך שאכזב את סביבתו.

דין והכרעה:

בראש ובראשונה אציין כי מצאתי לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים הואיל וחרף הקרבה בזמן בין עסקה לעסקה, הרי שאלו מבוצעות במועדים שונים, תוך הפרדה ברורה מסיומה של אחת לתחילתה של רעותה. עובר לכל אחת מהעסקאות ערך הנאשם שיקולי "עלות וסיכון מול תועלת", יכול היה להימנע מלהיות מעורב, בה וחרף כך בחר לנהוג כפי המתואר בכתב האישום.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם אפנה לרע"פ 2557/12 **תמם פרדי נ' מדינת ישראל** (5.4.13), פסקה ו' לפסק דינו של כב' השו' רובינשטיין:

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק' (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3) 769, 787 השופט כתארו אז - מ' חשין)" (רע"פ 1720/11 גליקנ' מדינת ישראל (לא פורסם) פסקה ז')."

עוד אפנה לדבריו של כב' השו' ס' גובראן בע"פ 3578/12 **עזמה נ' מדינת ישראל** (17.1.2013) אשר התייחס לכך שאין להקל מניה וביי בעבירות התיווך לעומת עבירת הסחר בסם ויש לבחון את החומרה שבעבירה בהתאם לנסיבות המקרה: "...אין לקבל את הטענה שלפיה מעורבותו של המערער בעסקאות הסם הייתה דלה יחסית. מנוסח כתב האישום, שבעובדותיו הודה המערער, עולה כי המערער היה גורם פעיל ובולט בקידום עסקאות הסם, כך שביחס לעבירת התיווך, פעולותיו מצויות ברף העליון מבחינת חומרתן. לא למותר לציין כי העבירה של תיווך היא עבירה חמורה שהעונש המקסימאלי בגינה הוא 20 שנות מאסר, וזאת לא בכדי, שכן במעשה שביסוד העבירה כרוכה פגיעה בציבור רחב, במיוחד כאשר המדובר הוא בכמות גדולה של סם, כבמקרה שלפנינו..." (ההדגשות אינן במקור - ד.ב.ט.).

עיון במדיניות הענישה הנהוגה בעבירת בכגון דא מלמדת כי זו נעה בין עונשי מאסר בודדים במקרים של תיווך בכמויות קטנות וכלה ב- 24 חודשים כאשר מדובר בתיווך בכמויות גדולות ובמספר עסקאות.

במסגרת רע"פ 2614/12 **ניסים ליזמי נ' מדינת ישראל** (3.4.12) נדחתה בקשת רשות ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית את עונשו מ-8 חודשי מאסר בפועל ל- 6 חודשים בגין עבירה של תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש בכמות של 499 גר' וזאת בתמורה ל-6,500 ש"ח ;

במסגרת עפ"ג 18909-03-14 **מחמד עכאשי נ' מ"י** (31.3.14) -נדחה ערעורו של נאשם אשר נדון, בין היתר, ל-15 חודשי מאסר בפועל בגין 3 עבירות של קשירת קשר לפשע וכן 3 עבירות של תיווך בסם מסוג חשיש. המדובר ב- 3 עסקאות בודדות בסמים מסוג חשיש ובתמורה ל-900 ₪ בעסקה הראשונה ואילו בשתיים הנוספות בתמורה ל-2000 ₪.

במסגרת עפ"ג (ב"ש) 263-02-11 **וידל בראנס נ' מדינת ישראל** (23.3.11) - התקבל ערעור על חומרת העונש לפיו הופחת עונשו של המערער מ- 40 חודשי מאסר ל-24 חודשים וזאת בגין 4 עבירות של תיווך בסם מסוכן. המדובר בנאשם אשר סיפק לסוכן חשיש במשקל של כ- 288 גר', בעקבות תיווך בין הסוכן לאדם אחר, קישר בין הסוכן לשני אנשים נוספים שסיפקו לסוכן קוקאין במשקל 0.72 גר', קנביס במשקל 750 גר' וכן כמות נוספת של קנביס במשקל 250 גר' . בשלושת האירועים האחרונים, המדובר בפעולת תיווך "טהורה", כשלמערער לא היה מגע עם הסם.

במסגרת ת"פ 12021-01-12 **מדינת ישראל נ' מרק רבייב** (30.1.13) - מותב זה אימץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תיווך בסם מסוג חשיש בתמורה לסך של 200 ₪ ;

במסגרת ת"פ 10970-03-11 **מדינת ישראל נ' חיים אביטבול** (20.12.11) - הוטל על הנאשם מאסר בן 5 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות בגין עבירת תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש, בתמורה ל- 2000 ₪ ;

בבואו של בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים יש ראשית ליתן הדעת לכמויות הסם בהן תיווך הנאשם אשר אינן מבטלות כלל ועיקר. מדובר בכל אחת מהעסקאות בפלטת חשיש במשקל של כ-90 גרם. כך גם סכומי הכסף בהם תיווך הנאשם גבוהים יחסית ומגיעים לסך מצטבר של 8,200 ₪.

גם אם כפי טענת ההגנה עובר לביצוע עסקה ראשונה נעשו שיחות לא מעטות בין הנאשם לסוכן הרי שאין מחלוקת שהנאשם והסוכן אינם חברים משכבר הימים ואין לראות את ביצוע העסקאות האמורות ככאלה שמבוצעות על רקע חברי. הנאשם עבד בתחנת הדלק וכפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הוא זה שפנה לסוכן והציע לו כי במידה וירצה לרכוש פלטת סמים מסוג חשיש בעלות של 4,000 ₪ יוכל לפנות אליו.

הנאשם מבצע את המיוחס לו עבור בצע כסף ודרך קלה להשגת רווחים על חשבון בריאותו ובטחונו של הציבור. גם אם אין עסקינן בהשגת הכסף לצורך ניהול אורח חיים ראוותני אלא למימון התחייבויות כספיות לבנק עדיין יש בכך לאבחן את עניינו של הנאשם שבפני לחומרה אל מול אותם נרקומנים שמבצעים עבירות סמים על מנת לממן אגב כך את התמכרותם. הפסול במעשיו של הנאשם גדול אף יותר וזאת בשים לב לכך אין המדובר במי שעפ"י האמור בתסקיר גדל בתנאים סוציאקונומיים קשים (אף שגם בכך אין להצדיק מעורבות בעבירות סמים).

העבירות מבוצעות בתיאום ובמעורבות של אחר. עצם ביצוע עבירות סם בשילובם של אחרים יש בה מחד להקל על ביצוע העבירה ומאידך, יש בה כדי להקשות על גילוייה.

לנאשם חלק משמעותי במימושן של העסקאות. הנאשם הוא זה שבשני המקרים פונה לסוכן ויוזם את ביצוע העסקה. הנאשם הוא זה שסוגר את פרטי העסקה ומתאם את אופן ושעת הגעתו של הסוכן אל מקום ביצועה. בדומה, הנאשם הוא זה שלוקח את הסמים מסאלח, מעבירם לסוכן אשר מצדו מוסר לו את סכומי הכסף השונים. אלה כאלה מלמדים כי התיווך בו היה מעורב הנאשם נמצא במדרג הגבוה של עבירות התיווך. על הצורך בבחינה איכותית של חלקו של הנאשם ולא רק על פי סעיף החיקוק ר' גם דברי כב' השופט עמית בע"פ 5580/14 שם ציין בין היתר כי :

".. איני סבור כי בנסיבות העניין יש נפקות של ממש לסיווג, אם יש לראות את המערער "רק" כמתווך לפי סעיף 14 לפקודת הסמים או כסוחר או מבצע עסקה אחרת לפי הנוסח הרחב של סעיף 13 לפקודת הסמים. מכל מקום, החשוב לענייננו הוא, שבית משפט קמא ניתח את מעורבותו של המערער בכל אחד משני האישומים והגיע למסקנה המעוגנת בחומר הראיות, ולפיה הסם היה בשליטתו של המערער. העובדה שהיה אדם נוסף ששקל את הסמים והביא את הסמים ואף נטל אותם חזרה לאחר השקילה, אינה מאיינת את חלקו של המערער כמי שקיבל את הכסף והחליף את הסם תמורת כסף שאותו הותיר בכיסו.

אפילו יש לראות את עבירות התיווך כבעלות חומרה פחותה מאשר עבירות הסחר, שכן הכסף בגין העסקה אינו מגיע למתווך, העונש המקסימלי בצדן זה לעונש של עבירת הסחר. הרציונאל העומד מאחורי רף ענישה זה נובע בין היתר, כי לצורך מימושם של עסקאות סם אין בהכרח חובה שהסם יועבר בפועל דרך כל החוליות המקשרות ודי בהימצאותם של אנשים כדוגמת הנאשם אשר דואגים לקשר בין הלקוח לבין הספק תוך גזירת רווח משני בגין אותו תיווך. כך גם יצוין,

כי התיווך בעבירות הסם מאפשר רווח כתוצאה מביצוע עסקה תוך "ריחוק" של המתווך ממקור הסם, דבר שיש בו בעקיפין כדי להקשות על גילוי של המתווך.

מכל המקובץ לעיל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים הנני לקבוע כי מתחם העונש בגין כל אחת מהעסקאות המפורטות בכתב האישום הינו כזה הנע בין 6 ל - 16 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים סבורני כי מן הראוי שעונשו יהיה בחלקם הנמוך אם כי לא בתחתיתם. לקולא יש ליתן הדעת להודאתו שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר, כך גם יש בהודאה זו משום נטילת אחריות והבעת חרטה. הנאשם צעיר יחסית בגיל ובעת ביצוע המעשים המיוחסים לו היה כבן 24. הנאשם עבד עובר למעצרו מספר חודשים והתחתן כאשר אשתו נמצאת בחודשי הריון ראשונים, ומכאן למאסרו, תהיה השפעה על סביבתו. הנאשם שיתף פעולה בחקירתו ואף סייע לקידום החקירה גם ביחס לאחרים. הנאשם ניתק הקשר עם הסוכן עוד בטרם מעצרו כפי שהדבר עלה מטיעוני באת כוחו (דבר שהביא אף למחיקתו של האישום השלישי).

לחומרה, יש לתת משקל לכך שאין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, אם כי נתון זה לא יהיה בעל משקל רב נוכח היות הסתבכותו הקודמת בעבירה שאינה ממין העניין ובהיותו קטין.

עוד יש מקום לתת ביטוי מה לשיקולי הרתעת היחיד בשים לב לאמור בתסקיר ביחס לסיכון עתידי להישנות התנהגות פורצת גבול, כך גם יש מקום לתת ביטוי להרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשע הנאשם.

ככל שהדבר נוגע להליכי שיקום הרי שלא מצאתי כי אלו מתקיימים ומצדיקים חריגה מטה ממתחם העונש אותו קבעתי. הדברים אמורים בעיקר לנוכח כך שהנאשם לא הביע כל נזקקות טיפולית הגם ששירות המבחן סבור היה כי ישנו מקום לבחינה מעמיקה מצד הנאשם מבחינת התנהלותו. בצד האמור לעיל, לנאשם פוטנציאל שיקום וזאת בשים לב לנתוני האובייקטיביים ובכלל זאת גיל, משפחה תומכת, שאיפות נורמטיביות. פוטנציאל זה לא הביא הנאשם להירתם להליך טיפולי.

שירות המבחן ממליץ על הטלתו של עונש מוחשי אולם לדבריו ניתן שעונש זה ירוצה בדרך של עבודות שירות. בנסיבותיו של תיק, לאור הפסיקה הנוגעת ולאור החומרה הגלומה במעשיו של הנאשם סבורני כי לא ניתן להימנע מהשתת עונש מאסר של ממש מאחורי סורג וברית. אותן נסיבות שפורטו באריכות על ידי ב"כ הנאשם ילקחו בחשבון בעניין משכו של אותו מאסר.

כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים. יצוין כי מתווה שכזה לא יחתור תחת הקביעה של בית המשפט שנכון לראות בכל עסקה אירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם מתאימים בנסיבותיו של תיק זה. בכך גם יינתן ביטוי נוסף לכל נתוניו של הנאשם ולקולא כפי שפורטו לעיל.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 1.4.14 עד ליום 3.7.14
- ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון.
- ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.
- ד. 3,000 ₪ קנס או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.09.15.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ה, 31/03/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מעכב את ביצוע העונש עד ליום 10.5.15. במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו בכלא אוהלי קידר.

הערבויות הכספיות הקיימות בתיק, תיוותרנה בעינן לצורך הבטחת התייצבו הנאשם לריצוי עונשו.

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ה, 31/03/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט